

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

3. Dies Augusti. Grande est, intra se aliquem tranquillum esse, & sibi convenire. S. Ambr. l. de Jacob. l. 2. c. 6.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

nisi inimico ignoscas. Inimicus tibi erit seges honoris, & gloriae, si immemor fueris injuriae.

3. DIES AUGUSTI.

Grande est, intra se aliquem tranquillum esse, & sibi convenire. *S. Ambr. l. de Jacob. l. 2. c. 6.*

Pax ani-
mi.

PAUCOS, qui sibi convenient, invenies. Intra se esse tranquillum, tam singulare, quam commune extra se esse seditiosum. Quomodo residebit in corde Pax, ubi ardet fax omnium bellorum cupiditas, quae perpetuo effert signum canit classicum? Pax absoluta omnibus suis muneris, haberi non potest, ubi qui pacem tollunt, sunt hostes innumeri. Hic enim secreti à principe pacis, in exilio degimus; sepositi à patria pacis; hoc est, ab illa, quae sursum est, Jerusalem, in hac terra colluvione vivimus. Tunc imperturbabilis erit pax, cum ad centrum omnis boni dabitur aditus, & exuti mortalitatis exuviis, arcte cum principio nostro, Deo, qui in principio creavit caelum & terram; relicta terra, ingressi caelum, Conjugemur. Quare cum divini proprium sit esse omnino immobile, totum unum, & contrariorum inane, se contentum, atque in bono, quod affectionem omnem exhaurit, felicissime quiescens. Anima Deum possidens, & ab eo clarissimis radiis illuminata, & affluentia omnium bonorum circumamicta, illum statum, & quietem imitatur. Hujusmodi plenam pacem frustra in hujus vitae curriculo expectes, supra Empyreum tutum sibi, & nullis mutationibus obnoxium, nata est domicilium.

II. Ad-

II. Addo tamen connitendum esse, quantum studio, & contentione consequi possimus, ut si non penitus extinctis, at sopitis inter carnem, & spiritum bellis, tam optabili pacis bono perfruamur. Est enim præstabiliissimum Dei donum, pulcherrimum animi bonum; compositæ rationis decus magnum, politia beatarum mentium simillimum. Et hæc pax, quæ affectuum excludit illecebras, ac perturbationes mitigat, sublimior est, quàm ea, quæ barbaricos sedat incurfus, Hinc D. Ambrosius illud verus dictum inculcat: (a) *Assuesce unus esse: quod sic interpretatur: Ut vita tua quandam picturam exprimat, eandem semper servans imaginem, quam acceperat.* Negat igitur unum esse, qui per momenta varius, & dilcolor, nunc in vultu, iracundiæ æstu iruebat, nunc pallore immutetur, nunc instar Protei alius turbidis animi affectionibus insaniat. Nam qui invidi sunt, qui impatientia motu furiosi, quibus ardens dominatur iracundia, vix unquam, etiam cum magna perfruuntur solitudine, sunt soli. Fingunt enim sibi adesse, à quibus superbius se appellatos, aut contemptos putent: ingerunt convitia, minantur, respondent, quasi aliena dicta exaudirent. Denique miserum cor, ut diversorum audacium bellatorum, tragœdias, tumultus, seditiones sustinet. Hujusmodi enim homines affectionum in freto, atque inaniam rerum perturbatione incredibiliter jactantur, unde à littore, & quieto animi statu, quasi à benefida statione, sævis turbinibus rejiciuntur, eum nusquam minus, quàm apud se liceat consistere.

P p 5

(a) *Ambros. l. 2. epist. 52.*

III. Qui

III. Qui verò uni Deo adhærent, sibi que, ac se- cum conveniunt, seseque ventis, ac procellis sub- ducunt, in quieto sinu cordis, ut placidissimo in por- tu, dulcissimâ tranquillitate potiuntur. Est enim cer- tum illud Davidis pronuntiatum: (a) *Factus est in pace locus eius.* In hac quiete animi pacifici est honoratum Numinis diversoriû, & venerandum Tabernaculum, in quo lubens commotatur. In tali corde Deo circû- septus omni genere gratiarum, sibi hospitium deligit, ibi ut Sol radios suos immittit, ad divina cognoscen- da: ut Magister docet, ut Patronus defendit, ut Spon- sus amat, ut Pater providet, ut Rex conservat, ut fons dulcedinum mentem inebriat. Ubi est, ex mente Salo- monis, (b) *juge convivium.* Quia cor pacificum, quasi in opiparo convivio, & perpetuis lætitiis vivet; con- tinuâ animi jucunditate perfunditur, Dei præsidio, & amicitia lætatur. Non Persici apparatus, non salares elapes, non cœnæ Pontificum, non oblonia Curiarû, non delicatorum scitamenta, tot, tantas, ac tam liqui- das percipiunt voluptates. O Regiam dotem cordis pacifici: In eo est tabernaculum Dei, hierotheca Spiritus sancti, promptuarium cœlestium gratia- rum. Ibi frontis serenitas, mentis tranquillitas, animi fœlicitas, Numinis præsidium, jure convivium, uno verbo, vita beata. Placet accipere tanti boni obrinen- di methodum, & quidem per compendium? Accipe D. Leonis pronuntiatum: (c) *Tunc est vera pax homi- nis, & vera libertas, quando & caro animo iudice regitur, & animus Deo præside gubernatur.* Huic accedat sua- for pacis Poëta. Tunc in pace furis, si ut ille monet, *Certamen, lites, rixas, & jurgia vites.*

(a) Psal. 73. 3 (b) Prov. 15. 15. (c) Serm. 1. de Quadrage-
4. DIES